

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Jan Kastner

Práci předložila: Klára Nováková

Název práce: Výrazná osobnost českého hraného filmu – Jan Švankmajer

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Autorka si jako cíl své práce určila představení Jana Švankmajera, jako významné osobnosti (nejen) českého hraného filmu, ale i čelného představitele české surrealistické scény. To se jí na určité úrovni podařilo.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Z práce je poznat, že se autorka o tvorbu Jana Švankmajera zabývá dlouhodobě a nikoliv z důvodu vytvoření bakalářské práce. Přesto by si tato zasloužila soustředěnější přístup. Hned v úvodu je zdůvodněno, proč není mezi prameny zařazena nejnovější kniha Možnosti dialogu; Mezi filmem a volnou tvorbou, a naopak poukázáno na to, jakým inspiračním zdrojem byla výstava Možnosti dialogu / Mezi filmem a volnou tvorbou v Muzeu moderního umění v Olomouci (odkud pochází většina autorčiných fotografií, použitých v obrazové příloze).

Jelikož je Jan Švankmajer čelním představitelem surrealistického umění, považovala autorka za důležité věnovat tomuto hnutí celou čtrnácti stránkovou kapitolu Surrealismus (2). Ne vše z této části přímo souvisí s vlastním autorčím tématem práce, ale počínaje podkapitolou 2.2 Surrealismus v Československu vychází z úvodní citace z publikace Sílva imaginace: režisér o své tvorbě Jana Švankmajera a Františka Dryje. Jméno Jana Švankmajera pak figuruje v textu až v souvislosti s informací, že se po smrti Vratislava Effenbergera v roce 1986 stává jeho nástupcem (str. 8). Autorčina zasvěcená prezentace surrealismu a filmové tvorby (2.3 – 2.6) bohužel neobsahuje přímou souvislost s vlastním dílem Jana Švankmajera.

Tomu je věnována kapitola 3 Jan Švankmajer. Její součást Surrealismus v díle Jana Švankmajera (3.2) pak považují za důkaz toho, jak by mohla vypadat celá práce při soustředěnějším přístupu autorky.

Filmografie Jana Švankmajera (4) je na ploše jednadvaceti stran ústřední kapitolou celé práce. Autorka zde postupně představuje celé filmařovo dílo. Pro krátkometrážní tvorbu musela využít ve Velké Británii vyšlý trojdiskový DVD komplet Jan Švankmajer The Complete Short Films (2007), protože u nás je tato tvorba, na rozdíl od celovečerních filmů vydaných v roce 2012, dosud nedostupná. Za přínos považují autorčino kreativní úsilí o vlastní charakteristiku každého ze snímků, za nedostatek naopak to, že své vývody nekonfrontuje s názory kritiků, teoretiků či autora samotného, což se děje jen výjimečně (4.13 Žvahlav aneb šatičky slaměného Huberta; 4.16 Zánik domu Usherů; 4.17 Možnosti dialogu; 4.31 Přežít svůj život – kde však recenzentovu výhradu blíže nekomentuje). Tím nechci říci, že by se mezi jednotlivými charakteristikami snímků nenašly takové, v nichž autorka snímky fundovaně interpretuje, navíc s praktickou znalostí různých uměleckých technik (vzhledem k jejímu předcházejícímu vzdělání). Zde stojí za uvedení především Něco z Alenky (4.19). U několikaminutových filmů jde spíše o duchaplné literární miniatury, leč ani jejich vytvoření není u některých Švankmajerových výtvorů tak jednoduché, jak by se na první pohled zdálo.

Závěr (5) by si zasloužil být rozsáhlejší, popřípadě by mu mohla předcházet kapitola věnovaná komparaci jednotlivých filmů a hledání souvislostí se surrealistickou tvorbou (přínejmenším proto, aby byla ozřejmena jednotlicí linie práce).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je napsána čtivě, ale zároveň dodržuje požadavky kladené na takovýto druh textu. Neobjevují se v něm stylistické ani pravopisné nedostatky. Citace jsou prováděny v souladu s požadovanou normou. Grafická úprava textu i členění práce jsou přehledné. Na zajímavou obrazovou přílohu v podobě autorčiných fotografií jsem už upozornil výše, ale přesto mohla být i výjimečná. Kdyby autorka místo přejímání obrázků z filmů z databáze www.csfd.cz převzala fotografie z DVD verzí jednotlivých filmů, neboť je, soudě dle obsahu práce, musela mít před očima opakovaně.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Jak již bylo vyjádřeno výše. Za nejsilnější dojem z práce považuji autorčin fundovaný zájem o problematiku, za její nejslabší část poněkud nesoustředěnější přístup k vytvoření práce, ať už byla příčina v čemkoliv. Proč o tom píší?

Uprostřed strany 28 došlo k vynechání názvu jednoho ze Švankmajerových filmů, a tedy i příslušné kapitoly (4.18), která je i v obsahu věnována už snímku dalšímu. Přitom text zaobírající se filmem Kyvadlo, jáma a naděje z roku 1983 v práci obsažen je a autorka sama tento titul mj. na str. 39 zmiňuje.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nemám.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Velmi dobře.

Datum: 19.5.2014

Podpis:

Jan Kaslauer